

De strategie van de demon van Churchcity

De duistere wereld om ons heen... (Ef. 6:12) - Hij was maar een kleine in het koninkrijk van Beëlzebul. Zeker, hij wist zich één met het leger van duivelen dat wereldwijd strijd leverde om de harten van de mensen. En hij wist: vooral in de westerse wereld worden uitstekende resultaten geboekt. Kerken stromen leeg, christenen gooien het op een akkoordje met de afgoden van de tijd, er zijn zelfs predikanten die vrijmoedig het hart uit het evangelie wegsnijden.

En hij, kleine in het koninkrijk van Satan, had gemeend van zijn collega-duivelen te kunnen leren. Vijf jaar geleden had Beëlzebul hem opdracht gegeven zich op een orthodox presbyteriaans kerkje in het Amerikaanse plaatsje Churchcity te concentreren. Natuurlijk was hij gegaan; optimistisch gestemd. Die paar honderd zielen zou hij toch wel van Messias Jezus kunnen afnemen? Want Hem haatte hij, met een diepe haat. En misschien zou hij na de klus in Churchcity wel een echt grote opdracht krijgen. Maar was dat even tegengevallen! De volgelingen van Jezus in Churchcity bleken zo ongeveer immuun te zijn voor alle mogelijke varianten van theologisch modernisme.

Hij had het ene na het andere dwaallicht op hen afge-

stuurd: van 'God-is-dood-theologen' tot en met apostelen van New Age.

Niets hielp. Tja, en dat had hij toch moeten rapporteren aan het hoofdkwartier. En nu zat hij daar met het antwoord. "Mijn beste Demon, die orthodoxe gereformeerden in Churchcity moeten totaal anders worden aangepakt". Demon van Churchcity begon de brief nog maar eens te lezen:

M'n beste Demon, je moet ervan uitgaan dat orthodoxe christenen willen buigen voor het gezag van de Schrift. Daarom nemen zij ook Jezus' oproep om volmaakt te zijn, zoals God volmaakt is, serieus. Weet je: dáárbij moet je aansluiten. Ik zal je zeggen hoe, want kennelijk moet je nog veel leren.

Besef eerst dat, als serieuze christenen nadenken over wat zij de 'heiliging van hun leven' noemen, vaak het volgende gebeurt. Zij ontwerpen voor zichzelf een beeld hoe zij zich moeten gedragen. Ze ontwerpen een stelsel van normen, geboden en verboden, regels en bepalingen. Dat geheel geeft aan wat zij moeten doen op de weg naar volmaaktheid. En ze denken dan: als ik dit doe of dat doe, vorder ik. Maar als ik dit of dat nalaat, raak ik achterop. Beste Demon: stimuleer zulk denken. Want weet je: zo'n systeem wordt ook aan anderen op-

gelegd; eerst aan de eigen kinderen, dan aan de hele kerkgemeenschap. Sterker: men gaat ervan uit dat in feite iedereen die weg naar volmaaktheid zou moeten afleggen. En weet je wat het mooie is? Men vraagt zich op den duur nauwelijks meer af of al die regels wel van God komen. Men meent echt dat je alleen zó het beeld van Christus kunt vertonen. M'n beste Demon, als je hen dáár hebt, zit je goed. Maar pas wel op: laat niemand het leven van die kerk openlijk 'wettisch' noemen. Laat die mensen gewoon wettisch zijn. Zonder dat ze het zelf in de gaten hebben!

M'n beste Demon, het zal je wel tegen de borst stuiten, maar je moet toch goed weten wat er in de Bijbel staat. Anders kun je daarop onmogelijk sluw inspelen. Zo deed ik het al in het paradijs: 'Eva, je weet toch wat God heeft gezegd?' Daarom zal ik je in elf punten uitleggen wat God met Zijn wet wil, en wat jij ervan moet maken. Je zult merken dat er samenhang bestaat; dat het ene punt als het ware uit het andere voortvloeit.

Echt en schijn

1) God heeft zijn geboden bedoeld als zijn geschenken. De heiliging van iemands leven komt dan ook van boven. Lees er de bijbel maar op na: "Alle goede gaven en elk geschenk dat volmaakt is komt van de

Vader, de bron van alle licht, bij Wie geen verandering is of zweem van ommekeer" (Jac. 1:17). En: "De wet van de HERE is volmaakt, zij vormt een vreugde voor ons hart, bevat louter waarheid, is altijd rechtvaardig" (Ps. 19:8-10). Bedenk dus dat Gods geboden inderdaad wijs zijn. Zij beschrijven wie Hij is. God geeft de wet, opdat mensen weer zijn beeld kunnen vertonen. Intussen: we stuiten hier op het geheim van de wedergeboorte, waardoor de wet voor gelovigen geen ondraaglijke last wordt, maar fijn om voor God mee te leven.

Maar, m'n beste Demon, wetticisme op zijn beurt heeft gelukkig een schijn van wijsheid. Paulus heeft dat goed door gehad: "Zulke regels zijn door mensen gemaakt. (...) Ze lijken mooi en wijs..." (Kol. 2:22). Uiteraard: als ze niet wijs leken, zouden christenen zulke regels nooit navolgen. Maar nu denken zij als ik deze regels houd, zal ik geestelijk groeien. Als ik mijn kinderen opvoed bij deze regels, worden ze goede christenen: regels over tv-kijken, over hun CD's, hun huiswerk, kleding, haardracht, vrienden, taalgebruik, hobby's... Als het een beetje meezit, leggen zij al die maatstaven ook nog aan voor hun medechristenen. In de zin van: als die zich zus en zo gedragen, zijn het goede christenen. Demon, probeer hen te laten vergeten dat Paulus' oordeel niet mals is: "Het is een zelfgemaakte godsdienst. (...) Die regels zijn waardeloos en bevredigen alleen maar het gevoel van eigenwaarde" (Kol. 2:23).

In het hart

2) Gods wet is gericht op het hart. "In mijn diepste wezen verlustig ik mij in de wet van God", schrijft Paulus (Rom. 7:22). De wet van God richt zich op wat iemand zuiver maakt, niet op wat hij eet, niet op wat hij draagt, niet op wat andere mensen van zijn buitenkant denken. "Wat mens zegt, komt van binnenuit. Uit zijn hart" (Matt. 15:18). En: "Ik (God) zal Mijn wetten in hun hart schrijven" (Hebr. 8:10). Jezus vraagt van de gelovigen dat hun gedachten niet overspelig zijn, niet haatdragend. Als christenen in de bijbel lezen, bidden, geld schenken, hoeven anderen dat niet te weten. Ze moeten dat immers niet doen om bij God, mensen of zichzelf in de gunst te komen. Ze moeten dat doen omdat God er een plezier in heeft.

Wetticisme daarentegen benadert uiterlijke kenmerken, de buitenkant: "Hoe zie ik er uit, hoe zullen anderen tegen mij aankijken? Wat moet ik doen om God en medechristenen te laten zien dat ik mij christelijk gedraag?" Jezus heeft het daarover als hij spreekt over uiterlijk vertoon bij bidden, vasten, giften (Matt. 6 : 1 -18). Tussen twee haakjes, m'n beste Demon, hier blijkt dat de gestelde regels best verband kunnen houden met Gods wetten. Maar je moet die mensen in Churchcity zo beïnvloeden, dat zij die regels navolgen om een goede indruk op anderen te maken. Weet je: Jezus antwoordde de farizeeën eens: "Men wordt niet slecht door te eten zonder zijn handen te hebben gewassen (...) Want uit het innerlijk komen slechte gedachten; moord, overspel, ontucht,

diefstal, leugen en roddel voort" (Matt. 15:2, 18-20). En dus zorg ervoor dat de mensen dat vergeten.

Belangrijke zaken

3) Gods wet benadrukt belangrijke zaken. Zij brengt de mensen terug bij rechtvaardigheid, barmhartigheid, trouw (Matt. 23:23). Zij vraagt van een christen dat hij de HERE liefheeft met heel zijn hart, ziel en verstand, en zijn naaste als zichzelf (Matt. 22:37-39). De wet geeft aan wat bij God centraal staat: houdt iemand echt van zijn kinderen, wil hij andere mensen vergeven, is hij eerlijk op zijn werk? Daardoor brengt die wet een oprechtheid, groter dan die van de farizeeën (Matt. 5:20).

Wetticisme benadrukt gelukkig kleinere, zelf uitgedachte zaken. Men kan erdoor geobsedeerd raken. Jezus heeft dat voorzien in Mattheüs 23: "U (farizeeën) geeft akelig precies 10 procent van uw inkomen aan God. Maar waar het op aankomt -goedheid, medelijden en trouw - daar houdt u zich niet mee bezig". Beste Demon, zorg ervoor dat 'jouw christenen' zich vooral niet afvragen of de zaken die zij zo belangrijk vinden, hen echt aan de kant van God brengen.

Belangrijke zaken

4) Gods wet stimuleert nederigheid. Weet je waarom? Niemand kan Gods wet houden. Daardoor worden gelovigen zich bewust van hun zondige natuur. De wet plaatst de waarde van de mens tegenover de heiligheid van God. Als iemand in de spiegel van de menselijke regels kijkt, ziet hij totaal niet wie

hij ten diepste is. Paulus had dat goed in de gaten. Hij erkende: binnen in mij is een wet van ongehoorzaamheid en ongebrokenheid aan het werk. En daarom: "Ik ellendig mens" (Rom. 7: 23-25). Van zulke mensen zegt Jezus: Zalig de armen van geest. De tollenaar in de tempel durfde zijn ogen niet eens naar de hemel op te slaan: "God wees mij zondaar genadig". Gods wet drijft naar Christus toe, naar Gods genade. Demon, dat moet je voorkomen!

Wetticisme daarentegen maakt trots. Vanzelfsprekend, want zelfgemaakte regels kun je houden. Er ontstaat een mentaliteit van: ik voldoe aan de regels. Prachtig, Demon! Dan gaan ze denken dat zij als christen nog niet zo slecht doen. O Ja, laat ze dan maar schijn van nederigheid vertonen. Paulus zag die "gewilde nederigheid" ook wel. Maar in feite zijn die christenen dan "opgeblazen door een puur menselijk denken" (Kol. 2:18). Ze voelen zichzelf goed, doordat die zelfgemaakte regels hen beschermen voor wat God werkelijk van hen vraagt. Zo wordt zelfvoldaanheid gekweekt. Met als keerzijde: moedeloosheid. In de zin van: "Vandaag heb ik mij niet aan de regels gehouden. Nu zal God mij wel niet liefhebben. Ik ben geen goede christen". Ook jij, Demon, weet dat zo'n schuldgevoel vals is. God heeft al die regels immers niet voorgeschreven. Laat men in Churchcity vooral Paulus' waarschuwing vergeten: "Laat u door niemand bekritisieren over wat u eet en drinkt" (Kol. 2:18). En Jacobus' woorden over God, die "genadig is voor de nederigen, maar Zich

verzet tegen de hoogmoedigen" (Jac. 4:6).

Mededogen

5) Gods wet scheidt mededogen (Jac. 3:17). Zodra iemand zijn eigen zonde kent, verliest hij alle grond om zelfvoldaan te zijn en op andere mensen neer te kijken. Hij weet dat hij precies is als die anderen, afhankelijk van genade. Als iemand belijdt dat hij geestelijk failliet is, wordt hij een ander mens. In zijn woning staat dan de genade centraal. In de verhouding tot zijn kinderen ziet hij zichzelf in de eerste plaats als medezondaar, afhankelijk van vergeving. Hij zal daarom niet krampachtig reageren als zijn kinderen niet steeds alle regels in acht nemen. En hij gelooft allerm minst dat zijn gezag op het spel staat, wanneer hij tegenover hen ook eens zijn excuus aanbiedt.

Wetticisme daarentegen bevordert een hyperkritische houding. Nietwaar, Demon? Als iemand de stand van zijn geestelijk leven voortdurend afmeet aan regels en bepalingen, vergelijkt hij zich ook steeds met anderen. Misschien dat je die kerk in Churchcity zo ver kunt brengen dat zij tegenover God uitroept: "Wij danken U, dat wij niet zo zijn als de andere mensen, die rovers, onrechtvaardigen, echtbrekers..." (Luk. 18:11). Immers: "Wij bidden, wij lezen uit de Bijbel, wij gaan trouw naar de kerk. Maar kijk die anderen eens..." Beste Demon: laat dominees vooral niet preken over Paulus' waarschuwing dat "ieder zijn eigen werk moet toetsen. Als het goed is, mag hij er voldoening van hebben, maar

hij mag er zich niet op laten voorstaan" (Gal. 6:4).

Ongelovigen

6) Gods wet stimuleert om de hand te reiken aan ongelovigen, hoe verschrikkelijk zij zich ook gedragen. Gelovigen beseffen immers dat, zonder Gods genade, zij één met de heidenen zouden zijn geweest. Ze zullen zich niet langer willen afzonderen. Dat wordt hun trouwens verboden. Jezus zelf was bewogen met de rand van de samenleving. En Paulus zegt dat hij nooit geschreven heeft dat gelovigen niet mogen omgaan met geldwolven, oplichters, afgodendienaars en hoeren (I Kor. 5:10). Weet je, Demon: als mensen echt volgens de Bijbel leven, zullen zij medelijden hebben met mensen in geestelijke nood.

Wetticisme bevordert wel afzondering tegenover ongelovigen. stimuleer dat! Overtuig die orthodoxe christenen ervan dat zij, vanwege de levensstijl van anderen, niets met hen te maken mogen hebben. Laat hen vooral vasthouden aan geloof als een stelsel van gedragsnormen. Want weet je? Dan zullen zij zich bezorgder tonen over de vraag hoe zijzelf bekend staan, dan over de uitzichtloosheid bij ongelovigen. Dan maken zij zich meer zorgen over wat 'men' van hun kinderen denkt, dan over het ongeloof van hun buurman. Dan denken die gelovigen dat zij alleen door afzondering geestelijk onbesmet kunnen blijven. En dan doen ze gelukkig niets om de last van anderen te helpen meedragen.

Vrijheid

7) Gods wet brengt vrijheid. Zij drijft gelovigen naar de volmaakte liefde van Christus, die hen vrij maakt van schuld, angst, schaamte, vrij van slavernij aan menselijke regels, vrij om te leven waartoe God hen geschapen heeft. Jezus zei al: "Mijn juk is zacht en Mijn last is licht. Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijn" (Matt. 11:30). Beste Demon: voorkom dat de christelijke gezinnen en de kerk plaatsen vol vrijheid worden, waarin - in plaats van allerlei regels - Gods liefde en wet centraal staan.

Wetticisme schept slavernij. Je moet bevorderen dat er zware lasten op de schouders van ouders en kinderen komen te liggen. Laat men zich als de farizeeën gedragen: "U legt de mensen ondraaglijke lasten op, maar doet niets om hen te helpen" (Luk. 11:46). Jammer dat Paulus daarover zo duidelijk is geweest: een 'slavenjuk' (Gal. 5:1). Want juist een leven bij zelfgemaakte regels maakt relaties stroef en moeizaam. Christen zijn moet vervelend en drukkend worden, in plaats van een bron van vreugde.

Eenheid

8) Gods wet geeft eenheid en vrede. M'n beste Demon, je weet toch hoe God is? Zijn wijsheid maakt iemand vreedzaam, meelevend, onpartijdig (Jac. 3:17). Moet je horen hoe dat in de Bijbel staat: "Liefde is de hoogste gave" (I Kor 12,13). Liefde tot God en de naaste is de hoofdsom van de wet. En "Doe voor anderen wat u graag voor uzelf gedaan wilt hebben" (Matt. 7:12). Voel je het? Zon-

daars kunnen niet trots zijn. Zij leven uit genade, hebben elkaar hartelijk lief, dragen elkaars lasten, veroordelen niet omdat iemand Gods wet iets anders toepast. Iemand die overtuigd is van eigen schuld, gaat niet naar een ander toe om hem te bekritisieren, als hij niet tevergeefs bereid is om hem te helpen. Zo deed Christus dat immers ook. Hij kwam niet om zondaars vanwege hun falen te veroordelen. Hij kwam om hun schuld, zonde, schaamte weg te dragen, en hun de kracht te geven een nieuw leven te leiden.

Maar wetticisme bevordert juist partijschappen. Natuurlijk Demon, want wettische christenen vereenzelvigen hun interpretatie van de Bijbel altijd met Gods Woord. Opnieuw: leidt de aandacht van dominees af van teksten als: "Doe niet mee aan discussies over schijnbare problemen (...). Laat je niet in met ruzies over Joodse wetten. Dat is allemaal zo zinloos en het doet meer kwaad dan goed" (Tit. 3:9-11). Weet je? Het effect van wetticisme is altijd verdeeldheid. Sommigen zijn dan namelijk 'in', omdat zij zich aan de regels houden. Maar anderen zijn 'out', omdat zij dat niet doen.

Geestelijk volwassen

9) Gods wet maakt geestelijk volwassen. Je zult moeten erkennen, m'n beste Demon, dat God buitengewoon is: Hij wil mensen ertoe brengen dat zij zich helemaal van Hem afhankelijk weten. Besef wel dat menselijke regels iemand nooit zullen laten uitroepen: "Wie zal mij verlossen uit deze vreselijke macht van de dood?" (Rom., 7:24). Regels doen dat niet, sim-

pel omdat mensen Gods hulp niet nodig hebben om eraan te voldoen. Pas als christenen echt op de knieën gaan... "Wanneer u zelf zwak bent, kan Mijn kracht zich ten volle ontplooien" (II Kor 12:9). Pas als gelovigen hun geestelijke armoede belijden en bidden om te mogen groeien, kunnen zij volwassen worden. En dat moeten we dus voorkomen.

Wetticisme schept geestelijke onvolwassenheid. Nietwaar? Als regels van mensen komen, oriënteert men zich op wat leiders hebben gezegd. Om te bepalen wat al dan niet mag, raadplegen zij als het ware het handboek: wat zijn de regels en wat betekenen ze ook al weer. Wat zei deze of die grootheid over wat passend is voor een gelovige? Zelf komt zo iemand nauwelijks meer toe aan denken: 'Waarmee kan ik God een plezier doen? Wat is Zijn wil voor mij?' Denk je eens in, Demon, wat een schitterende gevolgen dat heeft. Als een jongen of meisje op een dag zelfstandig gaat wonen... Dan zijn zij vaak de kluts kwijt. Want zo iemand is nog steeds afhankelijk van de mensen die hem of haar leerden dit of dat te doen.

Niet in opstand

10) Gods wet maakt dat gelovigen niet in opstand komen, en dat, m'n beste Demon, zou jammer zijn. Weet je: God wil dat christenen - vanwege Zijn genade - vol worden van liefde en dankbaarheid. Dat zij beseffen: "Verlost! Gode zij dank, Jezus Christus, onze Here" (Rom. 7:25). Dat zij steeds meer ontdekken wat wel volmaakt is: de genade van Christus. Paulus

prijst die genade van Christus, los van goede werken, uitbundig: Christus heeft ons gered door "het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de heilige Geest" (Tit. 3:4). Tjonge, Demon, voorkom alsjeblieft dat die dankbaarheid de gezinnen en de kerk gaan beheersen.

Wetticisme daarentegen schept opstandigheid. Weet je wie de meest opstandige mensen kunnen worden? Zij die opgroeien in een streng wettisch klimaat. Wetticisme bevordert rebellie tegen de ouders, tegen de kerk, tegen God. De rebel denkt immers dat God zelf hem die zware last op zijn schouders

legt. Maar God heeft al die dingen nooit van hem of haar gevraagd.

Op God gericht

11) Gods wet is op God gericht, Demon. De wet komt van God, leidt naar Hem toe, en kan mensen dus echt veranderen. Als zij dichtbij Gods Woord leven, zal het pad van zo'n rechtvaardige zijn als het eerste ochtendgloren, steeds helderder gaan schijnen, totdat - zoals jij en ik heel goed weten - de volheid van Gods dag zal zijn aangebroken.

Wetticisme daarentegen is werelds, ook al prijst het zich

gelukkig aan als geestelijk. Paulus had natuurlijk gelijk, toen hij "menselijk bedachte regels, die in de loop van de tijd steeds weer veranderen", stelde tegenover "het met Christus gestorven zijn, dood voor geesten van deze wereld" (Kol. 2:20-23). Menselijke religie zegt altijd dat wij een systeem van regels moeten volgen om de gunst van God, van anderen en van onszelf te verwerven. Zo'n leven is hard en wreed. En, m'n beste Demon, dat is nu juist wat wij die mensen willen geven.

Bron: Nederlands Dagblad
Ingezonden door Stefa